

Kesselse Heide

Op kraaltjestocht met Garry

rechts

links

rechtdoor

stopplaats

Welkom in de Kesselse Heide. Mag ik me even voorstellen? Ik ben Garrulus Glandarius, zeg maar Garry. Ik ben een gaai. Je herkent me aan mijn bruin-roze verenpak, blauwwitte vleugels en een zwarte

staart. De veren op mijn kop kan ik recht zetten tot een kuif. Mannetjes en vrouwtjes zien er bij ons net hetzelfde uit. Je kan ons hier het ganse jaar tegenkomen. We vallen goed op want we zijn geen kleine vogels: 34 cm van het puntje van de bek tot het uiteinde van de staart, dat is nog net iets langer dan de lengte van dit blad. Mijn nest is goed verstopt in een boom maar misschien zie je me straks wel vliegen. Mijn groet lijkt een beetje op krassen, net zoals bij mijn familieleden de kraaien. Zo weten gaaien van elkaar waar ze zijn. Jullie spreken het waarschijnlijk uit als **"skaak" of "skeek". Probeer maar eens. Groet jij terug als je een gaai hoort?**

1

Aan de rechterzijde zie je een grote boom. Deze boomsoort ligt mij nauw aan het hart. Zelf help ik deze bomen te verspreiden. Dat doe ik door zijn vruchten in mijn bek te nemen en ze ergens anders te begraven als voedselvoorraad voor de winter. Maar ik onthoud ik niet altijd waar ik ze begraven heb ... en op die manier groeien er weer nieuwe boompjes! Je begrijpt dus wel dat ik dikke vriendjes ben met de boswachter! Wil je de naam van deze boom kennen?

Los dan dit raadsel op:
Voor mijn geboorte zat ik erin + zet daarachter de eerste letter van dit natuurdomein.

2

Ik weet een leuk spel voor jullie: knuffelboompje!

Doe dit rechts van het pad, ter hoogte van paaltje 4. Speel het spel per twee. Eén van beiden mag een blinddoek aan. De andere leidt hem of haar naar een boom. De geblinddoekte moet goed voelen aan de schors. Zijn er groeven? Is het glad? Groeit er iets op? Prent dat allemaal goed in het hoofd. Ga samen terug naar de startplaats en doe dan de blinddoek af. Ra, ra, welke boom heeft hij (of zij) betast? Vonden jullie het leuk? Draai dan de rollen ook eens om.

PS Wie voelt het verschil tussen de schors van een den (met naalden), een berk (met witte schors) en een eik (mijn lievelingsboom)?

3

Geniet hier even van de stilte van de heide.

Ga op je rug liggen in het zachte zand links van de weg, sluit je ogen en luister.

Welke natuurgeluiden hoorde je? Heb je een gaai opgemerkt? Hoorde je ook andere geluiden? Waren er storende geluiden?

4

Ook gaaien moeten af en toe drinken. Het water dat jullie zien aan de linkerzijde is geen natuurlijk ven waarin regenwater blijft 'hangen'. Neen, het is een put die hier ooit is uitgegraven. Die put bevat grondwater en kan daarom in hele droge periodes leeg staan. Het water van deze put is zuur. Vissen zal je hier dan ook niet vinden. Wel zitten er amfibieën zoals kikkers en salamanders, en waterdiertjes.

Met het schepnet en het witte bakje kunnen jullie proberen enkele van deze waterdiertjes voorzichtig te vangen en te bekijken.

Vergelijk met de bijgevoegde zoekkaart en ontdek welke waterdiertjes jullie hebben gevangen. Vergeet zeker niet de diertjes levend terug te zetten!

5

Pauzeren jullie even op deze zitbank?

Een gaai heeft altijd honger. Altijd ben ik op zoek naar eten. Dus als je het niet erg vindt, ga ik nu even naar noten of insecten zoeken ... of misschien een lekkere slak? Wist je dat ik met mijn sterke snavel een hard slakkenhuis en ook notendoppen kanopenhakken? Tot zo dadelijk!

Hallo, hier ben ik weer met een nieuwe opdracht! Kijk eens goed rond in de heide, net zoals een gaai.

Speel daarom het spel fototoestel/fotograaf.

Mensen nemen toch graag foto's, is het niet? Ga achter iemand staan en hou je handen voor zijn ogen. Draai hem in de richting van wat je wil fotograferen. Neem je handen even weg voor zijn ogen. De andere moet nu beschrijven wat hij of zij gezien heeft.

Wat je hier zeker kan zien is een typische heideplant, de struikheide. Deze plant zorgt in de zomer voor de mooie paarse kleur van de heide.

6

Nu ben je op een van de drie zandvlakten die de Kesselse heide rijk is. Deze zandvlakten zijn resten van oude landduinen. Hier kan je weer een spel spelen. Mensen durven ons, de gaaien, ook wel eens rotzakken te noemen. Deze naam hebben we gekregen van jagers omdat we vaak door schril gekrijs hun komst aankondigen. Andere vogels en ook reeën herkennen ons alarmgeluid. Daardoor hebben veel jagers de buit aan hun neus voorbij zien gaan.

Kan jij voor mij misschien een mooiere bijnaam bedenken?

Schrijf die maar op in het boekje dat in de tas zit.

En nu het spel!

Iemand speelt de gaai en blaast op het fluitje (maar niet te ver wegliegen hé?). De anderen sluiten de ogen en proberen de gaai te zoeken.

7

**Moeten we hier al afscheid nemen? Spijtig!
Ik hoop dat jullie gauw nog eens terugkomen.
Skaak!**